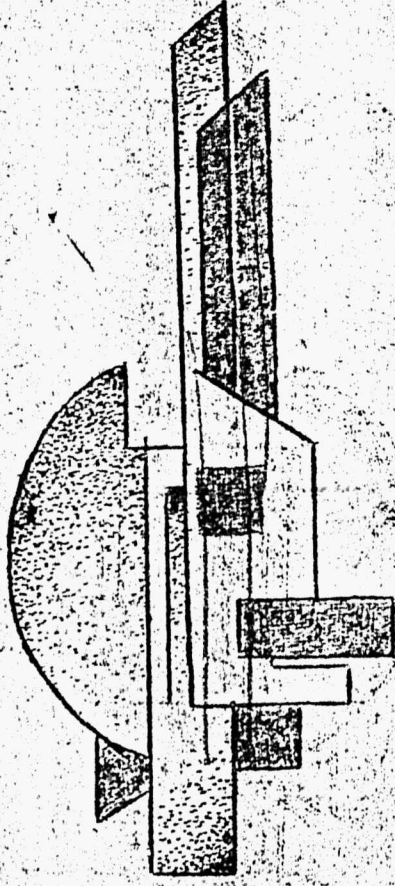

REALIST.

NO

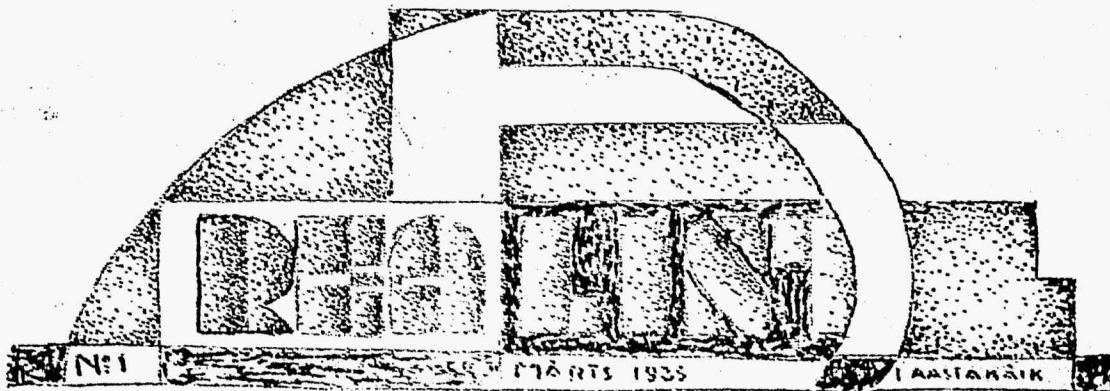
"R E A L I S T"

T.R.G. õpilaskonna ajakiri.

Toimetajad: M.Pesti (peatoimetaja), P.Mägi (vastutav
toimetaja), P.Reinhaus, B.Pitka.

Toimkond: E.Laaman, E.Sass, O.Markus, R.Remmelgas,
B.Asman.

Väljaandja: Tallinna Reaalgümnaasiumi Kirjandusring.

REKORD

eesoleva numbriga hakkab ilmuma ajakiri "Rea-
list!"

Meie ei sea sel puhul ules suuri sihte ja kõlavaid ideid. Tahame vaid anda tõuke kirjanduslike katsetuste tekkimiseks ja pakkuda kaasõpilasile tuge vaimsete huvide arendamisel, rakendades neid huvid o m a asja, o m a ajakirja edasiviimiseks. Teame, et algajate esimese katseta meie ajakiri evib palju suuri vundusi. Kuid puudused õhutagu meid edaspidi suunama kogu energia nende vältimiseks. Tahame ületada kõik raskused.

Iga ürituse saatus oleneb peamiselt sellest, kas ta on võrsumud selle keskkonna tarbest, mis moodustab tema alustoe, või on ta kutsunud ellu kunstlikult. Esimesel juhul on kindlustatud edu, kuna teisel juhul võib ütelia jätta ette, et algatus vaibub ja unub pärast lühikest ning häälist olelemist.

Mõtte algatajad olid teadlikud vajadusest õpilas-ajakirja järele. Nad teadsid, et kaasõpilasil on vaimseid huviseid, millele võib baseeruda kestev kultuuriline üritus, oli vaid vaja rakendada need huvid. Seda püüamegi teha. Teadmine, et õpilasajakirja ilmumine on õpetajate ja õpilaste rõhva emanuse soov, andis kaastöölisile ja toimetajale

jaile indu tööks, mille tulemusena ilmub käesolev number. Loodame, et "Realist" suudab liituda meie kooli vaimse põlvivaraga orgaaniliseks tervikuks.

Toimetus.

KIRJANDUSRINGI SIHTE, ÜLESANDEID.

ui hiljuti koolis asutati Kirjandusring, siis võis kaasõpilaste hulgas kuulda küsimusi, milleks ta on asutatud, missuguseid sihte ta taotleb ja milles seisab tema tegevus. Milleks on kirjandusõpradel vaja oma organisatsiooni, kas ei või igäuks lugeda kirjandust kodus ja tutvuda sellega koolis eesti keele tunnis? Kes asja lähemalt tundsid, arvasid, et Kirjandusring on organisatsioon, mis on tarvilik ainult ajakirja väljaandmiseks ja millel muid otseseid ülesandeid ei ole.

Ometi ei ole see täpselt nii, olgugi et ajakirja asutamise mõte oligi kirjandusringi tekkimise peaõhjuks. Kirjandusringil on tähta veel teisigi suuri ülesandeid meie õpilasperes. Seni oli meie kool tuntud peamiselt eduka spordikoolina; õppeedukusest, eriti väljaspool õppekava seisvast iseseisvast vaimsest tööst pole laiemates hulkades midagi kuulda, ja sellest tehti mitmesuguseid, meile ebasõvitavaid järeldusi. Ometi ei ole meie koolis vähem vaimsete käesoleval juhul kirjanduslike huvidega õpilasi kui teistes koolides; viga seisis ainult selles, et nad olid organiseerimata. Seetõttu kustusid ajajooksul nii mõnedki huvid, rändasid paberikervi nii mõnedki katsetused sel alal, ja ainus koht, kus õpilane võis lähemalt tutvuda kirjanikega, nende teostega jne, oli eesti keele tund. Artiklid, arvustused ja mis on õpilasile kättesaadavad, ei anna kaugeltki seda, mis muuvaline arutluskäanne referaat- ja kirjandusõhtuil. Viimaseid aga on võimalik korraldada ainult organiseeritult.

Koolis korraldatakse peatähelepanu kirjandusajaloole, õpilasi huvitab esijoones aga moodne kirjandus. Kuna selle hankimine on raskendatud, sest raamatute hind on kallid ja raamatukogudes nõudmine elav, siis kavatakse kirjandusring selles oma liikmeid aidata, kas kirjanduse hankimise või referaatide korraldamise mõel.

Muidugi on ajakirjal ringi sihtide taotlemisel suur valesanne. Seal ilmuvad õpilaste oma tööd, mis ergutavad tingimata untele katsetustele. Ajakirjas ei avaldata mitte ainult ilukirjanduslikke töid, vaid artikleid kõigilt aladelt. Nii võivad leida sealt sportlased, malitajad, raadiohuvilised j.t. head ajaviidet ja kasulikke näpunäiteid. Nii siis on ajakirja ja selle kaudu ka kirjandusringi sihiks elustada õpilastes nii vaimseid, tehnilisi kui ka sportlikke huviseid. eia on tuntu seni laamiselt meie sportlike võimete poolest õpitagu neid tundma ka teisest küljest!

Loeteldud eesmärkide edukaks teostamiseks on meil vaja terve õpilaskonna toetust ja kõigi kirjandussõprade koostamist ringi ümber. Seepärast, kaasõpilased, toetage kõik meie ettepanekuid, tehke meie ajakirjale kaastööd, ostke ja levitage selle üksiknumbreid ja toetage igauks jõukohaselt kirjandusringi tegevust!

A. Meito.

KALEVALA SADA AASTANE.

Eesoleva aasta 28. veebruaril möödus sada aastat räävast, millel Elias Lönnrot kirjutas alla „Kalevala“ esimese trüki eessõnale. Pikki matku võttis too Soome suurim runolaulik ette laantesügavusse, rändas reisikepiga läbi karjala soode, et laulda koos vanade taatidega rahvalaule ja ammutada lisa oma määratule rahvalaulekogule. Osava taidorisullega kätis ta lõppeks laulud eeposeks.

Vernasrahvas puhitseb oma lugulaulu juubelit suure-

jooneliselt. Jle Soome läheb „Kalevala“ aktuste ja näituste laaviin. Fidustustega on lähemas ühenduses nimede soomestamise akt sioon, suur laulukõne Sortavalas, tööstuslik näitus sügisel jm. „Kalevala“ ja tema looja väärivad tõesti seda, et kogu rahvas ühineks suureks rõõmmaastaks. Soomlased oskavad hinnata oma rahva poegade loomingut. Pole peaaegu uhtki kivi soome kultuurihoones, mille asetamist sinna poleks mõjutanud „Kalevala“. Mitmed talendid on arenenud ja valminud „Kalevala“ tõukel. Suurnimed nagu Aho, Kivi, Linnankoski, Finno Leino, Sibelius, Gallén-Kallela, Aaltonen jt. said inspiratsiooni sellelt eeposelt. Innustunud muurijad /Gastrén, Sétälä jt./ haarasid Lönnroti eeskujul reisikepid ja läksid torparitaredesse koguma rahvalaule, runoviise ja jäädvustama rahvakombeid. Folkloristlik tegevus muutus laiaade ringkondade huvialaks.

E. Lönnrot.

„Kalevala“ põhiideeks on üldinimlik võitlus valguse ja pimeduse vahel. Kalevala rahvas võitleb põhjolaistega, et võita tagasi müstilise õnnesepis sampo. Selle suurteose loulejõud on puhtsoomeline, ja tema tegelased - Väinämöinen, Ilmarinen, Joukahainen, Kullervo jt. - nii monumentaalsed, et aaga võivad seista Homerose kangelaste kõrval.

„Kalevala“ viis soome rahvalaule Euroopasse, äratades kogu haritud maailma tähelepanu väikese põhjamaa rahva vastu, kes oli loonud monumentaalteose, millega ei suutnud võistelda paljude vana kultuuriga rahvaste eeposed.

Aga „Kalevala“ ilmnemine pole suursündmus mitte üksi soomlastele. Ka Festiga on ta tihedas seoses; ka meie kultuuri on jäänud temast sügavaid jälgi. Andis ju „Kalevala“ ilmnemine tõuke „Kalevipoja“ koostamiseks. Paelmann ja Krentzwald võtsid „Kalevalast“ aineid ja eeskujusid oma tegelaste vormimisel. Vennasrahva suurteose mõju on tunda pea igas „Kalevipoja“ loos. Seejuures jäi Krentzwald ikkagi Lönnroti ja „Kalevala“ õpilaseks ega suutnud viia „Kalevipoja“ oma

suure eeskujuga ühale tasemele;

Veel teinegi asjaolu seab meid "Kalevalaga". Professorite Kaarlo ja Julius Krohni uurimused näitavad, et "Kalevalas" leidub peale soome ja karjala ainetega ka eesti rahvalaule, mis on rännanud siit Ungeri kaudu Karjalasse ja soome. Teatavasti olid Eestis ja Ungaris rahvalaulude keelutajajaks peamiselt naised. Vastavalt sellele on neis laules kandev element tüüpiline, naiselik. Karjalas, kus enamuse rahvalaulikuid olid mehed, muutusid eesti päritoluga laulud eepilisemaks, mehelikumaks. "Kalevalas" esinevad nad viimasel kujul ja tunduvad meile seepärast võõraina.

Kokkuvõttes näeme, et "Kalevala" ilmumine mõjustas suuresti ka meie kultuureelu: andis meile eeskujulugulaulu koostamisel ning levitas eesti rahvuskiirjanduse vajaduse ja meie kultuuriloolisuse teadvust tolleaegses haritlaskonnas. "Kalevalas" leidub põikelt eesti päritoluga aineidki. Seepärast on "Kalevala" juubel ka eestlaste juubel ja seda pühitseb ka Soome lahe mõlemal kaldal.

M. Posti.

I n t e r m e e d

Ühine kagitsev udu embab õhku üist,
kahvatult oemaldub silmgi väsitavaist toist,
katkend on lullil mõtete pärilpeas,
vasardub tühjus tühmud väevad poas,
pelegi midagi jaunist kätivat,
hummavalt võluvad sulfiidi argset,
kellele põksuvi käsi rüppe heita õisi
lõngavaid levede ühretumailt asult, maisi
kaduviku meenutusi,
tõe ebatajutavaid mõttetusi.

ZYX.

KOIKIÄRUL.

Kaugele lumuvad päikesokiired.
Laugele unelma lahkuvad viired,
Eemalduvad nad saabuvad koitu
Tervitama, lõkendavalt loitu.

Vaatepiirilt tans helgivad kaunid
Hommläpääkose läikivad kullad,
Lõheneb pöeva saabuva sära,
Ilustub inimestegi käära.

Juba laotuvad pöevagi tiivad
Katma unind looduse haigutusi,
Virgunult halustamatult viivad
Möödunud õõ unustamatuid mälestusi.

ZYX.

Talvemetiiv.

Skendavad on raagnud puid,
lumitund katused, räästad,
voorimees hobuse ning rood
välja teob ja rakendab rangid.

Külma kare ja lõikav,
õhku jääb udune
hingus tšis tiine
soojuse auru, mis hajuv.

Lumi katnud väljad,
üksik mätaš fontu,
leheke kolletand
jääkund paljaks, katmatu.

Kõikjal laiub valge käretoš,
silmi pimestab kirendav lumi,
avalduš lõpmatuse piiritlus,
ikkagi jätke helgib lumi.

ZYX

KAOTUS.

... ja talaja liigsevad tagase sahinaga mu sümpad üle
 saretperne lümevalda, kogu talvine loodus on uppuni ilulli-
 lisse rahu. Minge raskemeelane peitseb üksikute puie tük-
 kovaie valendavaie kroone, nõrgemate meistri kile poolt mar-
 korelilest pealsterdatud laduie. Vüratu avarus meelitab as-
 kaloneist viisidit, püüritu kaugusina kitsus künstitust elu-
 volust tüdrit.

Ja väsim ei suuda tõrjuda avaruste petlikku kit-
 get, ta usub leiavat kiretust vaikusest kosutavat rahustim-
 pooniat. - Ma vajutan suusakeppidele, tunnen kirjeldamatut
 rahulust tumlevihinat kõrvus. Mu järel lõikavad suusajäl-
 jel lagendiku melarkoolia teravasti vaheks.

Kuis... mis see on?! Mu ees on rebitud kikki valen-
 dav lina katki. Silma käärib ootamatu ebakõla: lapike tal-
 latud lund, kiirduvad jänosejäljed, hagiija pikad hipped
 kiti neli sirget suusaparalleeli ja krooniks kõigele - tü-
 zike veel auravat purpurit.

Prü silm näeb rohkem... Näeb looduslapse meele-
 leidet lootusetus võitluses tsiviliseeritud verejani vastu,
 näeb lihtsameelse süütuse kadu moodse mõtteviisi, türiiseva
 relva ees. Ja kizki on püritud rinnast vaikne rahulolu, pul-
 ritseva rõõmu esimeie eelkõija. Asub oma türanitpöonile
 jälle kingeahistav kartus tolle kultuuri ees, millest lin-
 ge põhjatule sügavusis peituv looduslaps lootis vabaneda
 oma tõsises kodus - inimjalast puutumatus lumekõrves.

Tunnen, et see kodu on petnud mind. Ta lubas mul-
 le anda kosutavat rahu, aga andis verd. Ta kasutas mu
 usaldust kurjasti. Ma ei saa enam sõbistuda tema jahedusse
 eelarvamusteta, kartusteta.

Üks mu vellestist sõbrust on langenud.

ÕPPURITE ARMASTUS KARIL.

ana, armas sõber, on õhk kevadiselt kerge. Pilverun-
kad seal kõrgel näivad kui lustiliselt kiikuvad laevad. Pä-
juoksad mu kirjutuslaual vaasis kannavad kaht siidpehmet
kassipoega. Akna ventiilis laulab tuul, et kevad on käes.

Mäletad seesugust imelikku kevad-talvepäeva meie
koolilinnas, kui me kahekesi siirdusime Kadrioru, palitu-
hõlmad lahti ja südamed vabad, aga kurvad. Meie ümber voo-
las sulav lumi rõõmsais voogudes. Tuul laulis põliste tam-
mede ladvus; need väristasid end ja saatsid säravaid piisku
alla. Naeratav kevadine päike sünnitas teravaid varje must-
valge laiulisel maapinnal.

Võibolla oli see varsti lõppev kooliaasta ja selle-
ga ühenduses olevad eksamid, mis panid meid kurvalt mõtlema.
Ronisime mööda Lasnamäe veeru üles. Istusime kivile ja ter-
ve linn oli kui jalapink meie ees. Kõrge Oleviste torn oma
päikese käes särava kuuli ja ristiga oleks nagu tahtnud
tungida veel kõrgemale. Päike mängis siinistaval merel, lained
kiirgasid kui kalasoomused. Kaugemal horisondil paistis lae-
vade karavan nagu tükkideks lõigatud madu, kes roomab vee-
pinnal.

Unustasime gümnaasisti kultuuri ja kakkasime rääkima
tarku sõnu armastusest. Mäletan, et lõpetasin kõneluse sõ-
nadega: "Ütle ja mõtle mis sa tahad, aga mina vajan puhast
õnnelikku armastust."

Tõusime kiviilt. Oma suureks imestuseks nägin meie
noorimat õpetajat-poissmeest, kes toetus ükskõikselt puu
najale ja teeskles, nagu polks ta midagi kuulnud. Kuid nä-
gin ta näost, et meie sõnad pole tal kõrvust mööda läinud.
Mul oli piinlik.

Aga sina, võrukael, kes sa olid rääkinud nagu mõni

Salomon naise ja armastuse võlust ja äratasid seega mu
stahet armastada naist, sina tundsid end tema juuresolekul
naeru kõhus ja tervitasid teda viisaka vabameelsusega. Tervi-
tasin samuti õpetajat, kes hakkas meiega jutlema, kuid mis ta
oli kuulnud, sellest ei lausunud ta sõna ei. Minu jutulõng
ei jooksnud hästi. Keitsin vahale vaid mõne kuiva lause.
Sammusime kõik kolm linna poole. Õpetaja lahkus meist varsti.

Kelsumäel - seda sa mäletad! - kohtasime teid a.
Mis ta nimi oli, kust ta pärit - seda me siis veel ei tead-
nud. Kuid seda tundsin, et olime nagu midagi kaotanud. Ta
oli tõeline iludus, nagu loodud gumnasistide südamele mürdi-
jaks. Pikkade ripsmete alt särasid meile vastu kaks musta
teemantit, millest juba ainus pilk meile tundus kallistusena.
Hästi vormitud ja revitud nägu oli õrn-roosakas. Punased
väikesed kirsihamulid ei olnud kitsi võluvate naeratustega...
See oli paljuski läksin koju, minisugune uus, tormav tunne rin-
nus, midagi imeilikku, arusaamatut oli juhtunud minuga. Sa
arvasid mulduda, et istun ja hakkan luuletama värssse, nagu
sina teed, kui koju tulid. Ol ei, poiss, nii rumal ma siiski
ei olnud! Ma tein koguni algust õppimisega ja uurisin suu-
re innuga Goethest. See oli hullumõelne tegu, ma ei suutnud
kuidagi sõnarenda reematusse. Raamatulohilt särasid mulle
vastu kaks musta silma, naeratav suu... Goethe muutus mul-
le vastikaks. Hakkasin arutama, kuidas ma küll t e m a g a
võiksin tutvavaks saada. Viisin selle läbi, nagu seda ise
tead. Lõikesid katteooriliselt tagasi mu palve, mind tema-
ga tutvustada. Pidin kaua mõtlema, onne kui leidsin usutava
põhuse tema külastamiseks. See läks mul korda, aga selle
järel polnud meie vahel enam minisuguseid sõprussidemeid.

Si minisuguseid sõprussidemeid - jah! Tead, meie
võibkord läks ikka teravamaks, teravamaks kui sina seda arv-
vasid. Veel praegu, mil ma mõtlen sellele, miks meie sõprus
murdus, on mul tunne nagu oleksin kõik kaotanud. Aga kas tu-
levik põlvkond veel raskemale proovile? Tahame taluda se-
da? Olin mu käel, hakkame kõõs saatuse surve vastu võitlema!

Mis mind kõige sügavamini haavab, oli see, et põl-
vesid mind sõrmuseni. Jätsid maha minu kui pidalitõbise, kel-
lega ei tohi käie läbi, pilkesid mind, nagu oleksin olnud an-
tilikne olvus. Patusin sulle, collega, et hakkasin harjutama

kergeiõustikus ja pesapallis, et selleski asjas sind üle trumbata. Edenesin pideva treeningu tarajärjel, ja sa ei suutnud minuga võistelda. Said aru, miks nii loolea harjutasin, otsisid lepitust ja lubasid tulevikus mõistlikum olla.

Olime kahekesi tema seltsilised kelgumäel ja liuväljal. Olin äärmiselt kohmetu ega osanud kuidagi rääkida. Häbenesin, you know. Olime mõlemad eeslid - ei saanud aru, kuidas ta lõbustas end kunirõhlikult meie kulul, veetasime teda liuväljal ja kelgumäel nagu kaks narri, mõlemad tahtsime näidata oma ruutlimeelt. Me ei teadnud, kes meist kahest talle kõige enam meeldib - lootsime mõlemad. Ta oli kullalt tark ja ettevaatlik, et meis mitte vaenu teine - teise vastu äratada. Kord ta sõitis minuga, kord sinuga, enamasti ega meie mõlemaga, naeratas mulle sama võluvalt kui sullegi. Kuid ühel õhtul arvas ta heaks sellele jaudile teha lõpu - ta valis sinu.

Sel õhtul, kui saabusin aksinda kodu poole, peitses mu hinges äärmine kadedus ja vihkamine sinu vastu. Mõtteid tegid suuri kindlaid ja tugevaid sõlmi ümber äärmiselt jubeda ja häbenatu asja - kättemaksu. Olin meeleheitel, astusin kohvikusse. Mõttesin ikka ainult tenast ja kättemaksust sinule. Võsel visklesin rahutult voodis, uni ei tahtnud tulla. Hommikul tõusin roidunult voodist.

Siis tuli katastroof.

See oli koolis. Valitsema kippuv päev võitles elektrivalgusega. Olime unised, iscäranis mina. Ootasime kella, mis kutsüb homnikpalvele. Mõnelt pingilt kostis sõnade rahet - kodus õppimata jäänud laul või jutustus, mis pidi pähe raiutama nüüd lühikese ajaga. Äkki tormab klassi üks meie kaasõpilasi, ajaleht käes, karjub üle klassi: „Kas tahate kuulda, poisid, rabavat uudist? Kihlatud...“

See oli t e m a ja meie poissmehest õpetaja, see sama, kes ullatas meid Lesnemäel!

Palve ja esimese tunni jooksul ei suutnud ma end veel koguda. Alles järjekordisel tunnil, kui klassi astus kihlatu ja poisid soovisid talle õnne, ärkasin. Kohe panin tähele, et ta vaatles teravalt meid mõlemaid. Saatuse pilkel

juhtusime olema pinginaabrid. Usun kindlasti, et ta oli liigutatud.

Suurel vahetunnil jõudsime otsusele, et õpime täna kodus kocs ladina keelt. Meie kohtamise eesmark aga polnud ladina keele õppimine, vaid hoopis midagi muud. Lubasime jääda sõbruks elu lõpuni - olime ju mõlemad kaotanud, õpetaja võitnud. Etul hilja saatsin su koju, hoidsin su käe alt kinni. Sammusime mööda laiu ja kitsaid, poriseid ja puhtaid tänavaid.

Ja sellest päevast hakkasime koos sammuma mööda pikka elutänavat, mis alati ei ole lai ja valge, vaid tihti ka kitsas, pime ja porine. Aitame teineteist ja tarvitane teineteise abi - loodan, et elu lõpuni, sõber!

Enal Stoor.

KÄISIN T.K.S.U.-S.

Ma ei saa aru, mis põrõuvalu mind sinna küll ajas! Kes käskis mind sinna? Jah, õigus küll, „meie ärra“ poolt ju soovitati seda kui kõrgemat kultuuriavaldust. Kui aga asjale veadata kolmandast positsioonist ehk kandist, siis oli see vist uudishimu ja ühtlasi huvi õrnemasoo esindajate vastu, mis selle peamise tõuke andis. Aga mis ma siin nüüd niipalju targutan. Asi oli selgelt ja lühidalt ikkagi lõppeks nii, et punkt kell neli veerandtunnilise akadeemilise ajaviitmisega olin kohal. Pisut vara ta nüüd ikkagi oli, aga - nagu varsti selgub - oli sellest poris kasu. Nimelt ei tahtud mind sugugi mu ajakirjenikust kaardiga sisse lasta. Küll ma kauplesin, küll seletasin ja tingisin nagu mõni heebreamees, küll näitasin oma õpilastunnistust, tramisõidu kuupiletit, tagavaraväelase tunnistust, ühesõnaga kõik, mis kotis juhtus olema, kuid jänni jäin siiski. Viimase kahekümneviielise pidin lõppeks pikerguseks venitama ja see tuli tahes või tahtmata neile lauale laduda. Polnud

teetä midagi, aga head inimesed kasvab puu otsas!

Ja seal ma siis seisin. Saalis käis parajasti ki-be "võitlus". Võistlesid puha naisterahvad. Minule kui tõ-sisele meesterahvale see mäng kull ei meeldinud, sest seda seletamist oli neil tõesti rohkem kui mängu, ja see kruvis mu keelepaelad pingule.

"Kuram!" kärjistasin äkki keset mängu, "mis pagana lõhverdamine see siin on!" Sellest oli kull. Jks õige "kan-ge" tegi mulle niisuguse pai vastu pahemat kõrva, et kõik kohad lajasid ja lae all üks püri vilkuma hakkas.

Ei tea millega lugu oleks lõppenud, kui mitte li-hest ja üdist läbitungiv vile ei oleks mind kaineestanud. "Amatsoonid" lahkusid võistlusareenilt ja asemele astusid oma poisid! Ei noh, mehed ikka mehed, neil turja, neil rin-da, ühe sõnaga: mehed kui mõtsapulli. Läks siis aga ka kohe madinaks. Nüüd ei olnud enam ovatsioonidega kitsi. Ega's mi-naari oma mõttvälgahtusi vaka all pidanud. Kukkusin siis mureldama ja erutama oma mehi. Saalis valitses paabelise-gadus. Keset seda suurt hulgemist ja hammaste kiristamist vingus korraka midagi lae all ja partsti maadus see kõige koledamal kombel etse kohtunike laual. Mis see oli? Mul hakkas konna moodi külm, sest see oli - minu kaloss! Põues olid nad mõlemad olnud, üks oli veel praegugi seal, teine aga oli selle suure vihtumise ajal enesevalitsemise kaota-nud, põuest välja lipsanud ja lamas nüüd kohtunike ees. Siudlane oli paugupealt kõigile selge, sest minu nimetähed särasid kalossist vastu, ja neid tundsid kõik oma mehed. Siindrinahad niisugused, kõik nad vaatasid nüüd minu poole ja irvitasid ainult naerda. Ja mina, vaene patune, seisin nüüd seal, kaloss käes. Nagu unenäos pisteti mulle mu tei-ne kaloss pikku. Järgmisel hetkel nagu Taarataadi väik sel-dest tacvast seisis mu ees armsa näoga noormees. Mul oli süarane tunne, nagu mässiks keegi tõrvandööri kaela ümber ja tõmbaks selle umbsõlme. Jah, see armas nahkiire näoga noor-mees oskas leida mulle tee selles kardetavas seltskonnas ukse poole. Noh, ja kui ma juba kojast olin, siis üsna loo-muliku valiku järele üks üks oligi jäänud veel läbida...

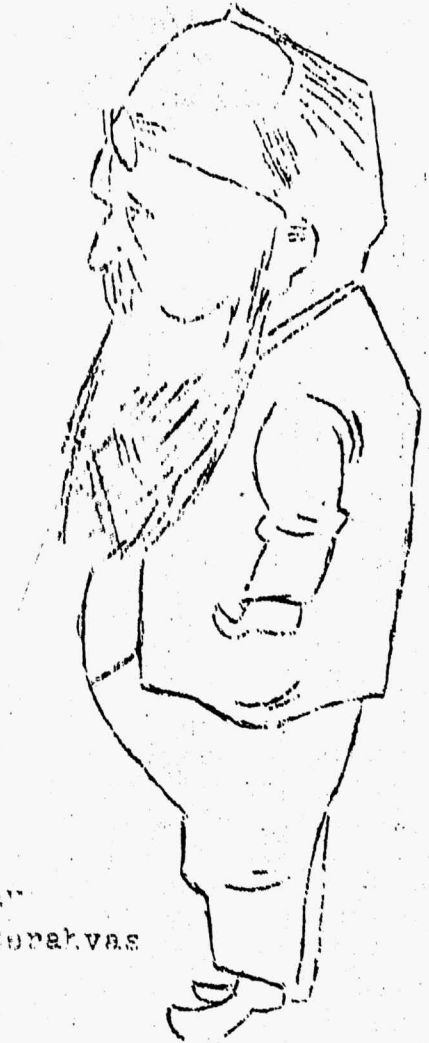
Väljas karge külm õhk karastas mind ja äratas mu selge mõistuse juure. Vaatasin kogu elulo läbi roosade pril-

lida. Inult üks asi vaevab mind veel, nimelt see, kes on
mitte suur-st ehmatusest roosi ei saa. Järeks läke aga
kõik hästi. Aga sellest ajast kardan U.K.S.O.-o nagu Vana-
tuhi Puhajuri kutsikoid.

Kaker Puss.

„Kas te ei ole“
See on meie „Kaker“

Tuhter
moosterakvas

TAHTSIN SAADA SPORTLASEKS.

„Kas võite arvata, armas? sõbrad, kui palju mul on elarusi spordi alal? Ja kui te ei tea, siis küsige minult endalt. Kuna te aga minult küsida ei saa, siis jutustan teile oma elarusist.

„Olen olnud kevadel kooli lõppedes vaevast ja mõtte, et ma seni veel pole teinud spordi alal kooli tegevust midagi. Tsustasin, et vaia suvel liige kõvasti „trennima“ hakata ja sõitsel 1900-s hobinal esikohale tulla. Nost mis te arvate, kas mina ei suudagi suve jaoks midagi teha, kui seks jätkub vaid tallet. Lohed aina kirjutavad. Pelgulinna on Jässaka Juhan ühile teinud suurepärase kaugushüppe. Kihnus on keegi sealne elanik seitse põeva rusikat haidnud põsti. Püdiveres on keegi tees võite ja hakkama: parajasti, kui ta oli kuni viie veeril, märkas teda peremees, ning too kangeline hüppas siis üle kahe meetri kõrguse planu - elupõlstriseks. Mõete... Nii võiksin minagi teha.

Kaostasin siis reeglinaise „piatiletka“ ehk harjutuskava ja sõitsin kõvasti nihta. Põeval, mil pidin staadionile minema, sõin kõhu kõvasti täis, et mitte näljiasena oma kehalist võimeid arendama hakata. Nagu ma olen kuulnud, pidavat te liige sport lähijooksudega algama. Nii tegin minagi esialgu ainult 15 meetri pikkusi „maratone“, kuni üks väike sõbrad mulle rääkis, et ma võiksin „kõrgushüppant“ ja mingid? Ma sõihin sind juba pool põeva, sa teed ikka oma veidraid sõngiunne!”

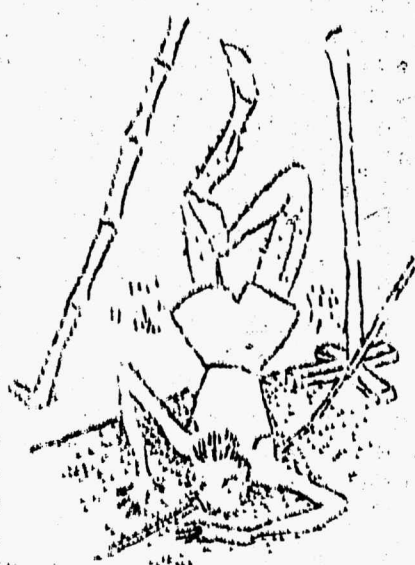
Mu praegusele vaatamata tiris ta mu kõrgushüppe paigale „võistluse“. Noh, sellest asiast ma olen ikka enne kuulnud kah. Niisiis lähia- ja lähia teadliku mehana sõit-tisin selle ridva parajale kõrgusele, et sõbrad näidata,

pallu minusugune kerzete kontidega
 akrobant suudab korda saata ka ilma
 harjutamata. Mõrditasin oma esikhüp-
 pe kaunis puhtalt ja pöörduisin sõbra
 poole, et ta mulle jagaks kiitust ja
 üteltaks seda "iget stiili. Aga sõber
 - mis te arvate- sõber naeris mu
 välja! Naeris nii laia naeru, et ma
 imestunult vaatasin ümber, kas mu lä-
 heduses midagi naljakat sünnib. Sõber
 aga, naernud enda "ühjats", seadis
 latti nii umbes meetri võrra kõrgemale ja

Seda see sell vedas mu teivashüppe kohale ja
 ütles: "Katsu, verner, seda kaimehüppet; ei sust kõrguse-
 meest saa!" Demontreeris enne pool tundi oma võrgitükke
 peadpööritava kõrgused, selgitas mulle teasuguseid knih-
 ve, vähendas lõpuks kõrguse talle nii meetri peale ja
 küskis mulle kas see "ületõugu" üle-
 tada. Mina kah rüüsti ette et läinud
 ja sooritasinot ilma hüppe... Hüpe
 võis olla iseenesest küll võim-
 vasti tahtud, latti aga esialgu
 siiski rohkem vahel ei läinud üle
 kui ainult pea. Maandumisel saisin
 latti oma kõnuga pealeks, ja hüppe-
 teivas andis tulli chaduse laeioho.

Pea herilast tõi pöörasin
 katu ja masseerisin oma laetand
 paar minutit, enne kui talle usalda-
 sin panna mitsei põhe. Kõnn selle in-
 netuse taat p'ats oli aga üks inno-
 lik asi ma ei ole enam kunagi hüpa-
 nud. Aga aga mina, kange nois, sel-
 lepöörast veel sporti maha l'itud, kus
 sellea... Stadijoni k'õlli enam ei
 läinud, aga harutasin koduselt - taht-
 sin teisi t'illata. Kõltsin nimelt ita'lev liina heinavaal
 "murdmaad" harjutava.

Ühel korral näeval lugesin lehest, et "Kalev"
 korraldab suured rahvusvahelised võistlused, kus kavas ka
 algajale murdmaa üks lihtsast stadijoni. Käne algajai-

le rõlus mind nii, et end ka end-
sin kõva algajana üles. Ent olin
ilusasti sees, sest nii "algaja",
nagu mina seda olin, polnud ükski
võistlejaist. Selle võistluse üle
kirjutan siiski veel mõne sõna...

Kui me siis kõik jooksu
panime, hakkasin kohe hea takti-
kaga pihta: Teadsin ju, et kaas-
jooksjad on väga "rohelised" sel-
lid. Nimelt lasksin kõik endast
kohe mööduda: las nad arendavad
tempot, ma sörgin järgi, ja kui
nad kõik end poolsurnuks jooksnud,
lisan auru juure ja kihutan kõi-
gast mööda. Nii me siis jooksime.

Olin endale kindel kui sikk oma sarvedele ja lasksin para-
jat sörki. Mis sest, et teised silmist kadusid; kaugele
ette ei näinud - küllap nad must ainult paarsada meetrit
ees... Jooksin siis staadionile... kole! Mitte kunagi po-
le ma nii armatult ohvriks langenud. Esimalt ei tahtud
mind lasta staadioni väravast sisse, nõuti piletit. "Tähen-
dab, kõik teised on jooksul pistja rindu saanud ja jooksu
katkestanud," torakas mul mõte pähe. "Aeg on aga algajate
kõhta väga hea; sest nähtavasti meid siia veel ei oodatagi.
Tegin väravas selgeks, et ma ikkagi jooksja olen ja sörki-
sin rõõmsa lootusega publiku poole. Kas teate, mis siis
algas?! Rahvale oli teatatud, et viimane jooksja on jõud-
nud kohale - pool tundi pärast eelviimast!...

Edasi mõtelge ise, kuidas asi arenes... Mina püü-
an sellest küll häilida mööda. Aga niisuguse oladuse andis
see juhtum mu spordiinnule, et kunagi oma elus ei tegele
enam niisuguse kahtlase asjaga.

Taavet Mudakukk.

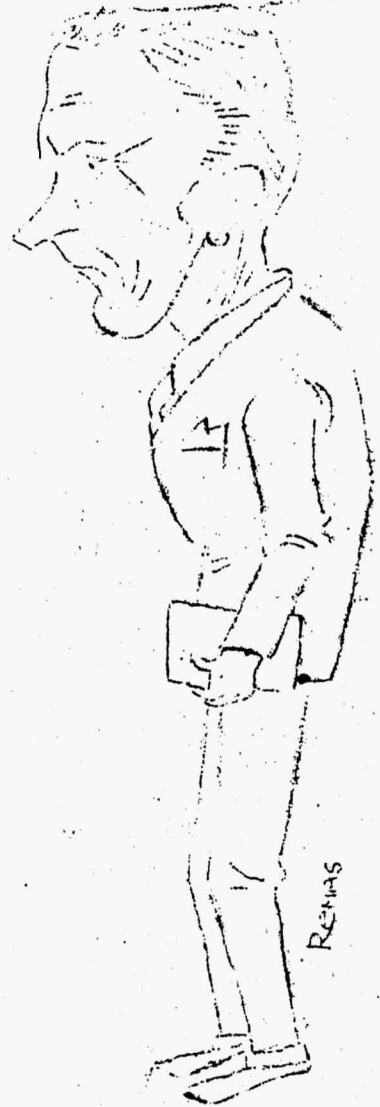
L ö ö d u d.

Esimene tüürimees: "Ma olin kord põhjanabale nii
lähedal, et nägin üht musta täppi nabal."

Teine tüürimees: "See must täpp, mida nägid olin
mina"

"Jõo kaldal istub
kalamees..."

"Besser, besser muss
man lernen!"

Ja arendab meil koolis kunstia
ja vahest loegi haarak pintslid.

"P i l d i n ä i t u s".

(Komöödia jutustavas proosas 11 aktis.)

Esiteks vabandage, armsad lugejad, et pean seletama selle neljamängu ehitust. Ta on kirjutatud ultraromantilises "vabavoolus", mispärast isegi aktide järjekord erineb tavalisest. Vaatuste järjekord üldse ei ole tähtis, vaid nende koguarv. Alustan 4^r aktiga.

4^r.

/Kogu see nali teostub teise korra puukoridoril, raamatukogu kõrval. Tavaline neljakandiline ruum. Kaks akent, üks üks, 18 pinki neljas reas, ja nendel asetsevad 31 elupõlist realisti ja 4 üleajateenijat /.

Sissejuhatuseks mina, kuulub autor, ei tahaks suuremat sõnu kulutada, seepärast võtan kohe härjal sarvist kinni ja vaatan, mis nägu on see 4^r. Lase pilk üle klassi, silmad jäävad peatuma ühte punkti, ühele isikule. See on kaulus A l l u. Populaarne mees, imponentne härrasmees kui tarvis, kooli spordiringi esimees, TKSÜ. abiesimees ja... noh, lõneb juba liiale see esimehetamine, seepärast katkestan. Ta on "B" korvpallimeeskonna esimesi viiuleid; "A" klassi aga veel ei ulatu. Suured pallilõvid on A a v i k u J u s s ja noomees T ô n u. Esimene on ülisuurte anhetega poiss: peale pallitamise oskab krõbedalt ujuda ja ka kergejõustikus pole papist poiss. Eriti osav ta on tšellot saagima. Tônu on väga lõbus ja alati roosilises meeles, ka siis, kui kahevihm valusasti on rabistanud. Valmistab sageli klassile nii mõnegi lõbusa minuti, eriti maadluses saksa keelega ja vaidlustes "endise realistiga".

"B" võrk- ja korvpall baseerub just 4^r turjal, nimelt on sellest klassist neli noorherrat upitanud end "B" meeskonda - M a r t, K a u n, K i l u ja juba eespool nimetatud Allu. Loeteldud sangareist tähelepanuväärseim on Mart. Kui Tônu on alati naerul, siis Mart on alati tõsine, sünge. Tônu võite ennem ajada nutma kui Mardi kas või 0,001 sekundiks naeratama. Kange mees on ka Aaviku Juss, aga temast ma ei saa muidu midagi ütelda, kui pean rääkima ka tema paremast sõbrast - K u k a'st. Juss on pallimees - Kuka toksib ka; Juss on ujuja - Kuka sulistab ka; ühes asjas Ku-

meeskonnas. Kui juba spordimehed, siis ei või ka jätta niimetamata „kuultõukajat“ F ü l j e s t. Silmapaistvamaid abituriente on veel kiluvabrikant Rudolfi poeg Lembit /alias Antti/, kes kroonimata jäi kirjandusvõistlusel, ehkki ta suur kirjandite meister ja huumoririkas isik. Viuldaaja J o t t o n ka väga soliid mees, esineb solistina püüdel, õpib konservatooriumis piinama viulist kaunimaid kõlasid kõrge- mait taevaseilt aasult. Teine muusik /ei käi konservatooriumis/ on A l f o n s o, kelle eluideaalsiks on bassi sirgestamine /mitte ringjoone sirgestamine, see jääb matemaatiku ideaalsiks/. Evime ka Öppuri, kelle peagu koduseks keeleks esperanto. See härra on meie Iugupeet sir /loe sõõr/ L i i v a /oma perekonna pärisnime pole seni veel raatsinud munta/. Õpetajate poolt tuntud terava keele pävast. Kange- maid lauljaid on P ä h k e l, kes laulab ja ajaviiteks harrastab ilusate ilmuga jahti, kuigi jahitavaks osutub elati vaid sama loom /püritolu teadmata/. Muide nimetat härra suvatseb opereetis lõõritada kaasa. „Õige kounis bass on olemas“ huumorimehel admiral S a l z a l /härra „par sõnu“ poolt saksastet nimi/, kes mängib bridži ja toimetab aja- kirja. Armastab ka soliidset esinemist seltskonnas /jõob meeleldi kohvi/. Väga käremeelne vaidleja ja keeleuenduse pooldaja /Asviku Janger/ on abiturient doktor P. Tuubib ko- dus uusi sõnu, lehitseb Wiedemanni ja kiusab õpetajaid sõ- nade pärimisega, mis urgitseb kokku kõikjalt, referendina käremeelne /arvatavasti liigsest kohvijoomisest/.

Seega üksikuid tüüpe klassist. Üldse väga arenea- nu klass /50% + 2 õppureist mängib bridži: arendab mõtle- mist!/. Üldse õppureid 22, „nahku“ pole.

/Punkt.Eesriie./

K i r j a n d u s -

v õ i s t l u s .

Reaalgümnaasiumi Kirjandusringi kuulutab välja Reaal- gümnaasiumi ja Tallinna I Poeglaste Keskkooli õpilaste Kir- jandusvõistluse. Võistlustingimused on järgmised:

1. Võistlusest võib võtta osa iga Reaalgümnaasiumi ja Tallinna I Poeglaste Keskkooli õpilane.
2. Võistlejad jagatakse kahte rühma: I/ vanemasse rühma, kuhu kuuluvad Reaalgümnaasiumi III, IV, ja V klassi

õpilased, 2/ nooremasse, kuhu kuuluvad keskkooli ja Reaal-
gümnaasiumi II klassi õpilased.

3. Võistlus toimub lühijuttude alal. Võistlustöö
pikkuse ülemmäär on 25 vihu-lhk. Tööd peavad olema kirjutat-
ud tindiga, selgesti ja loetavalt.

4. Võistlustööd tulevad lasta hiljemalt 1. mail
1935 a. Realisti kirjakasti. Tööle tuleb kirjutada autori
"märgusõna" /varjunimi/ ja rühm, millesse autor kuulub. Juure
tuleb lisada kinnine ümbrik, mille sees on autori õige nimi
ja klass, kus ta õpil. Ümbrikule tuleb kirjutada sama mär-
kusõna.

5. Võistlustööd hindab Zürii, mille koosseis on
järgmine: õpetajaskonna esindaja hra. K. Koljo, Kirjandus-
ringi esimees A. Neito, "Realisti" toimetajad P. Reinhaus ja
M. Resti.

6. Paremaile töödele määrab Zürii auhindadeks
võrdtasulikke kirjandust. Peale nimetatud auhindade Zürii
võib määrata võistlejatele ergutusauhindu. Zürii võib jätta
ka mõne auhinna välja andmata, kui tööde kirjanduslik tase
ei vasta nõudeile.

Võistluse tagajärjed ja paremad tööd avaldatak-
se "Realistis".

V õ i s t l u s t u l l e!

Mõtteid kirjandusvõistluse puhul.

Nagu tugejad leiavad eelpool, kuulutab Kirjandusring
välja lühijuttude võistluse. Mis on
selle siht?

Võistlused ja teised sellised üritused võivad
tactella peamiselt kaht sihti: 1/ anda ülevaate võistlejate
võimeist silmapilgul ja 2/ avastada uusi "tähti" ning ergu-
tada neid valmsele tööle. Esimese eelduseks on pikemaajaline
püsiv töö enne jõuproovi, teisele langeb raskuspunkt sel-
korral, kui enne pole tehtud kavakindlaid pingutusi. Esime-
sel juhul on lõikus, teisel - külv.

Meie koolis puudus seni kahjuks kirjandushuviliste
organisatsioon. Kõrvaltvaatajale näis, nagu puuduks meie
koolis kirjandushuvi üldse. Sellest tulidki arvukad õhkami-
sed meie õpilaste madalatest huvidest. Kes tunnõõ aga õpi-

laselu lähemalt, teab, et vaimseid, ka kirjanduslikke huvisid evib õpilaste suur enamus, välja arvatud muidugi need vähesed, kelle olemine keskkoolis on koormaks neile endile ja teistele. Pea igalhel on oma lemmikala, millesse ta süveneb. Kõigil teadusharudel on uurijaid, kõigil mausidel austajaid. Kuid seni töötas igauks loomusunni järgi, sisteemita, kaaslaste abistava arvustusega. Loomulikult on niisugustöö tagajärjed väga puudulikud.

Nii võime peaaegu ütelda, et organiseeritud tegevuse algus on meie tagajärjeka tegevuse algus üldse. Me oleme kõik algajad. Järelikult on kirjandusvõistluse peasihiks avastada talente - materjali, millest vormub tulevikus meie kooli sukemeeste olit. Pole kellelgi alust kartuseks, et ta võiks jääda võistlusel varju oma väheste kogemuste pärast kirjanduse alal. Võistlejad stardivad täpselt ühel joonel, kui tarvitada sportlikku väljendit, ja edumaad pole võtnud veel keegi. Ärge jääge siis starti magama, vaid - - raarake koha suled ja asuge võistlustöö kirjutamisele!

Veel mõni sõna võistlustingimustest. Et anda autoritele valikvõimalusi oma kalduvuste kohaselt, pole määratud kindlaks võistlustööde täppis liik. Võib saata igasuguseid proosateid / novelle, humoreske, jne/, mille pikkus pole üle 25 viha-lehekülje. Loomulikult ei suuda nooremate klasside õpilased võistelda endist tunduvalt vanematega. It aga esimesed ei jääks sellepärast võistlusest eemale, jagatakse osavõtjad kahte rühma. Nii võistlevad mõlemas rühmas umbes ühevõimused ja võrdvõimelised õpilased. Tunustusavaldusena ja ergutuseks paremale antakse välja auhinnad. Auhind iseendast ei suuda pakkuda tasuta nähtud vaeva eest. Ei, tasuta on igalhel rahuldustunne valminud töö puhul, samuti ka võimete kasv, mis avaldub juba pärast esimesi katsestusi.

M. Pesti.

Lapsesuu.

Täna sai väike Juku loa süia isa ja emaga ühes lau-
as, olgugi et isa oli oma šefi hra. Aruste palunud lõunale.
Kui liha toodi lauale, küsis Juku:

"Mamma, mis liha see on?"

"See on sealiha, mu poiss," vastas ema.

"Ja, aga papa ütles ju eile, et ta toob ühe vana
lambapea endaga kaasa."

Käsipalli sisevõistlused reaalgimnaasiumis.

Spordiringi korraldusel on praegu "reaalis" käsipalli sisevõistlused. Võistlused peetakse „A” klassis, kuhu kuuluvad kolmandad, neljanded ja viiendid klassid ja „B” klassis, kuhu kuuluvad esimene keskkooli ja endise gimnaasiumi esimesed ja teised klassid. „B” klassi meister pääseb võistl. „A” kl.

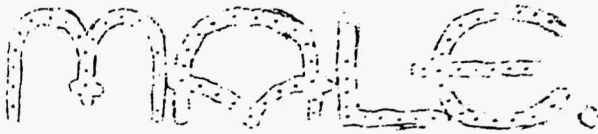
„B” võrkpallimeistriks on 2^a klass, kes võitis oma ainust rivaali 2^b klassi. „B” korvpallis on finaalis 2^b ja 1^b klass.

„A” võrkpallis on mänginud: 3^a ja 5^a, võitis 3^a /15:10, 9:15, 15:11/; 4^a ja 5^b, võitis 5^b /15:11, 15:13/; ja 3^b ja 4^b, võitis 3^b /11:16, 15:9, 15:12/. „A” korvpallis on mänginud: 3^a ja 3^b, võitis 3^a /61:19/ ning 4^a ja 5^b, võitis 5^b /38:18/.

Ees on veel suurem osa mängu, mis arvatavasti kaunis põnevad, kuna mitmed klassid on võimetelt võrdsed.

Uudiseid T.K.S.Ü.-st.

Lühemal ajal peetakse, arvatavasti maneežis, kergejõustiku sisevõistlused. Kuuldavasti erinevad võistlused eelmisest kergejõustiku sisevõistlusist seepoolest, et igale esikohale tulejale antakse TKSÜ meistrimärk. Oleks võõrustav, et realistid võtaks elavalt osa neist võistlusist. Et kohaneda maneeži võistlustingimuste ja võimalustega, selleks võit seal harjutada igal kesknädalal kell 7-10 ja pühapäeva hommikul 10-12.

Ülesanne.

Kokku seadnud E. Laaman.

Must: Kg8; Lb6; Va8; Bd6; Ea6; b7, g7, h7 /8/.

Valge: Kgl; Le2; Vf1; Re5; Ka2; f2, g2, h2 /8/.

Valge algab ja annab matt 5 kälguga.

	A	B	C	D	E	F	G	H
8	♔						♚	
7		♖					♗	♘
6	♙	♘		♗				
5					♘			
4								
3								
2	♙				♚	♗	♖	♘
1						♔	♚	

Male ülesandele lühendus: 1. Kõh-14 + Kõh-18 (kui Kõh-18, siis
 Kõh-17 matt. 2. Re5-17 + Rõh-18, 3. Rõh-18 + Kõh-18, 4.
 4. Kõh-18 + Va2:18, 5. Rõh-17 matt.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
16														
19														
24														
27														
32														
44														
50														
56														

Ülesanne nr. 1.

Ristsõnad.

Kokku seadnud:

Sa-Bo.

Pararõhke: 1. Tuntud kirjjanik ning keeimees. 11. Alati. 15. Tõp-
 teja reaalgümnaasiumis. 16. Valgus. 18. Koht Tartu linnal.
 19. Teravist. 20. Ost. 21. Tugev, kõva. 22. Põst. 24. Mõõdukus.
 25. Peist kasvab vili. 26. Paremaid Euroopa Zettahelilaid. 27.
 Parasilt. 28. Kui - inglise keeles. 29. Naeltõega kinnitama. 32.
 Mõhe nimi. 35. Teie. 36. Naise nimi. 37. Inaldatav hõnu. 41.
 Sõlmkaar Mitsarööpalisel. 42. "Jahuvabrik". 43. Kuulsa lau- ja
 eesnimi. 44. D. Garnett'i teos. 46. Manala. 47. 48. 49. Endine
 reaalgümnaasium, sportlane. 51. Hele, silmatorkav. 53. Niinimetatud. 54.
 Naise nimi. 56. Jaam laiarööpalisel. 57. Elund /lilli/Oies. 58.
 Aluminiumi keemiline lühend. 59. Valuhüüe.

Alla: 1. M. Metsamurga novell. 2. Festi kirjjanik/uu-u/. 3. Kaits-
 riidõrõbal. 4. Meie naaberriik. 5. Teie. 6. Kolmikkonsonant. 7. Täht-
 saim õppeainõu. 8. Cina. 9. Meessugulane. 10. Sinna minnakse hei-
 naajal. 12. Võie, määne. 13. Kuulus operetimeister. 14. Muusikaline
 mõiste. 17. Saksakeelne eessõna. 22. Vali seaduseandja. 27. Juht-
 kond kaitsõvões. 28. Põllutõõriist. 29. Tasane, konarusteta. 31. Kü-
 simusleht. 33. Armuanne. 34. Harjaslocma. 38. Mitte täna. 39. Leidub
 tuleõõgedes. 40. Saksakeelne eessõna. 45. Ese. 46. Tõu. 47. Tä -
 võõrkeeles. 48. Seesama, mis 46 alla. 52. Tema. 54. Seesama mis 50
 paremale.

Õiged lahendused lasta hiljemalt 10. aprilliks s.a.
 "Realisti" kirjakasti õhes kuponõiga, millele kirjutada la-
 hendaja nimi ja klass, õigete lahenduste saõõtjate vahel loõõ-
 sitõõne kirjõndusõõõ auhind.

KUPONG Nõõ1
 NIMI: _____
 KLASS: _____

Vanad raamatud.

Mitmesada raamatut odava hinnaga on miluiguis
alati välja pandud raatokastides Hana Posti tän 7.
kangi all. Ostan kooliraamatuid (uusiomad trükkse),
teaduslikke ja õige vanu raamatuid mitmes keeles.

Artisvõrividat (vanaraamatukauplus)

„BLIKTIVIST“

Tallinn, Hana Posti tän. 7.

SPORDIÄRI

RESEV.

KULLASEPA 13

TEL. 432-19

- RESEL.

KÕIGE PAREM JA SOODSAM
OSTUKOHT ÕPILASTELE!

ALATI
LEIATE

KÕIK

KOOLITARBED

JA

ÕPPERAAAMATUID

ODAVAMATE HINDADEGA
JA SUURES VALIKUS

K.K.Ü «TÖÖKOOL'IS»

TALLINN. V. ROOSIKRANTSI 3
